

Tror ministeren, der kan være en sammenhæng imellem tilbageholdenhed og manglende økonomi i kommunen?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, jeg kan simpelt hen ikke forestille mig, at man i kommunerne tænker mere på økonomi end på barnets ve og vel. Det handler jo om barnets tarv og om at få ageret med den indsats, der er nødvendig i forhold til at sikre det pågældende barn en god opvækst.

Jeg synes også, man kan se, at de kommuner, som har haft en meget stor stigning i udgifterne på området, rent faktisk har brugt dette til at prøve at tænke nyt: om indsatserne egentlig også var gode nok, eller om man bare havde gjort det, man plejede.

Det, vi kan se i en lang række kommuner, der ligesom har forsøgt at vende bøtten, er jo, at man både har fået mere kvalitet i indsatsen, fået en meget bredere vifte, samtidig med at man rent faktisk har fået styr på økonomien.

For nu at være helt sikker på, at der ikke kan være mistanke om økonomisk kassetænkning på det her område, har jeg netop nu et lovforslag til behandling her i Folketinget, der går ud på at sikre, at skulle der vitterlig være en situation, hvor man kan se, at kommunen burde have fjernet nogle børn fra hjemmet og ikke har gjort det, og at de efterfølgende flytter til en anden kommune, hvor kommunen så siger, at der er behov for at gribe ind, så vil man kunne sende regningen til den tidligere kommune.

Så man kan altså ikke gennem passivitet undgå at betale regningen, og det må om ikke andet så fjerne mistanken om, at kommunerne kunne finde på at kassetænke på området.

Lise von Seelen (S):

En måde at skabe regulering på er jo at straffe nogle, der forsømmer noget. En anden måde at gøre det på er jo at skabe incitamenter til, at kommunerne faktisk meget hurtigt går ind i de her sager, og at enkeltssager ikke på den måde kan være med til at vælte budgettet i et kommunalt socialudvalg.

Kl. 13.40

Kunne ministeren overveje i tillæg til den straffeaktion over for dem, der ikke handler rettidigt, at gå ind og skabe incitamenter, så man faktisk bliver præmieret for at handle rettidigt?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil lige understrege, at jeg ikke synes, at der med det forslag er tale om en straffeaktion, men at det udelukkende er et spørgsmål om at sikre, at der ikke på nogen måde kan gå kassetænkning i det, for man hænger på regningen uanset, og så kan man lige så godt gribe ind, når man nu har set, at der er brug for handling i forhold til en familie, hvor børnene bør anbringes uden for hjemmet. Det tror jeg skaber en klarhed. Og som sagt fjerner det mistanken om, at der kan gå kassetænkning i det.

Der er faktisk en præmiering for at gøre en god indsats fra starten af: Hvis man gør et grundigt forarbejde og sørger for, at man får truffet den rigtige beslutning første gang, så sikrer man et meget bedre forløb for barnet. Der er meget bedre mulighed for at have fokus på kvaliteten af indsatsen og kontinuiteten i forhold til barnet, og man undgår også de større økonomiske udgifter, der ville være ved i forbindelse med et skift at skulle starte forfra igen og lave en helt anden handlingsplan.

Så det, at kommunerne gør et grundigt arbejde fra starten af, prøver at sætte så tidligt ind som overhovedet muligt, får lavet en fornuftig handleplan og følger op på den, tror jeg faktisk også i sig selv at der er gode incitamenter til, ikke bare i forhold til at barnet får en bedre tilværelse, men også fordi det er en billigere løsning frem for at lave fejl og skulle starte på ny.

Lise von Seelen (S):

Jeg deler det synspunkt, at det kan være klogt at handle rettidigt, men jeg kan også i min omverden se, at der er kommuner, der ser ud til at have så store økonomiske problemer, at dette måske udsættes. Og det her er i hvert fald et eksempel på et barn, som skulle have haft et andet miljø at vokse op i for lang tid siden, og hvor den ene af de to kommuner formulerede en mistanke for et halvt år siden.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det udsagn, som KL i den forbindelse er kommet med om, at denne type sager lettere findes i de tyndt befolkede områder i små kommuner end i storbyområdet, er et udsagn, som ministeren vil følge op på og få fulgt til dørs for at se, om det virkelig er rigtigt, at det forholder sig på den måde, at idyllen ikke findes på landet.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg ved simpelt hen ikke af, at der skulle være belæg for sådan en påstand. Jeg kender ikke til